

Sygn. akt I ACz 289/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym :

Przewodniczący:	SSA Marek Klimeczak (spraw.)
Sędziowie:	SA Grażyna Demko
	SA Jan Sokulski

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2014 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku uprawnionego **J. K.**

z udziałem obowiązanego **(...) sp. z o.o. i Wspólnicy II sp. k. z/s w R.**

w przedmiocie wniosku o zabezpieczenie roszczenia

na skutek zażalenia **wnioskodawcy**

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 17 grudnia 2013r. sygn. akt I Co 203/13

po s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Rzeszowie oddalił wniosek J. K. o „zabezpieczenie nieruchomości” tj. zabezpieczenia roszczenia przysługującego wierzycielowi poprzez ustanowienie zakazu zbywania nieruchomości należącej do (...) sp. z o.o. i Wspólnicy sp. k objętej kw nr (...) lub w inny sposób uznany w niniejszej sprawie przez sąd za stosowany.

W uzasadnieniu tego postanowienia wskazano, że uprawniony nie uprawdopodobnił istnienia roszczenia w stosunku do obowiązanego (uczestnika) to jest (...) sp. z o.o. i Wspólnicy II sp. k. z/s w R.. Argumentował dalej Sąd Okręgowy, że nie jest dopuszczalne udzielenie zabezpieczenia dla roszczenia, które może powstać dopiero w przyszłości (np. ze skargi pauliańskiej). W niniejszej sprawie, do której ewentualnie mógłby mieć zastosowanie art. 733 k.p.c., albowiem wniosek nie został złożony w toku sprawy, nie doszło jednak do wskazania (nawet zwięzłego) przedmiotu sprawy, która ma być wytoczona, a czego wymaga art. 736 § 2 k.p.c. Co więcej, we wniosku stwierdzono, iż zabezpieczenie „wycelinguje konieczność występowania do Sądu ze skargą pauliańską”. Wnioskodawca zatem, przewidując niekorzystne, mogące powstać w przyszłości rozporządzenie nieruchomością – poprzez zabezpieczenie – zmierza do udaremnienia antycypowanej czynności.

Wniosek taki jest niedopuszczalny w świetle przepisów kodesku postępowania cywilnego o postępowaniu zabezpieczającym – instytucja zabezpieczenia służy bowiem zabezpieczeniu istniejącego roszczenia. W tej sytuacji Sąd

Okręgowy wniosek o zabezpieczenie oddalił stwierdzając na koniec, że z uwagi na powyższe zbędnym było odnoszenie się do pozostałych zawartych we wniosku okoliczności to jest ewentualnego sposobu zabezpieczenia, czy też np. twierdzenia o rzekomym wygaśnięciu hipoteki z chwilą zbycia nieruchomości.

W zażaleniu na powyższe postanowienie wnioskodawca podniósł zarzuty:

- a. Obrazy przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 730¹ § 1 k.p.c. poprzez nieudzielenie wnioskowanego zabezpieczenia, w szczególności wobec uznania, iż wnioskodawca nie wykazał istnienia interesu prawnego dla udzielenia zabezpieczenia (zarówno co do uprawdopodobnienia roszczenia jak i zagrożenia interesu w przypadku braku zabezpieczenia),
- b. obrazy art. 730¹ § 1 k.p.c. w związku z art. 243 k.p.c., poprzez uznanie że nie doszło do uprawdopodobnienia okoliczności uzasadniających udzielenie zabezpieczenia roszczenia, podczas gdy zostało przedłożone przez wnioskodawcę pismo komornika informujące o zajęciu wierzytelności, które udowadnia okoliczności uzasadniające wydanie postanowienia w przedmiocie zabezpieczenia roszczenia.

W oparciu o powyższe zarzuty wnioskodawca domagał się :

- a. zmiany zaskarżonego postanowienia i udzielenia zabezpieczenia roszczenia poprzez orzeczenie wobec uczestnika niniejszego postępowania zabezpieczenia polegającego na orzeczeniu zakazu zbywania nieruchomości oznaczonej księgą wieczystą nr (...), na której dłużnik wierzyciela (wnioskodawcy) spółka (...) sp. z o.o. z/s w R. ma zabezpieczone hipoteką kaucyjną wierzytelności w kwocie 8.000.000 zł lub
- b. zakazania spółce (...) sp. z o.o. z/s w R. składania oświadczeń woli w imieniu uczestnika jako wspólnika Spółki osobowej obejmujących wyrażanie zgody na zbycie nieruchomości oznaczonej księgą wieczystą nr (...), ewentualnie
- c. uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy jest oczywiście bezzasadne.

Postępowanie zabezpieczające jest postępowaniem pomocniczym w stosunku do postępowania rozpoznawczego i egzekucyjnego. Ten pomocniczy charakter postępowania zabezpieczającego wyraża się w tym, że musi ono zawsze nawiązywać do określonego postępowania rozpoznawczego, toczącego się lub mogącego być wszczętym w przyszłości, bądź postępowania już prawomocnie ukończonego (może to dotyczyć jednak tylko zabezpieczenia roszczenia o świadczenie, którego termin spełnienia jeszcze nie nastąpił) – por. art. 730 § 1 i 2 k.p.c. Konsekwencją takiego charakteru zabezpieczenia jest podział postanowień o zabezpieczeniu na konserwacyjne, nowacyjne i antycypacyjne. Zawsze jednak takie postanowienie musi nawiązywać do konkretnej sprawy w ramach, której zostało wydane lub która ma być dopiero wszczęta (por. art. 733 k.p.c. i art. 736 § 2 k.p.c.).

Rację ma Sąd Okręgowy wskazując, że w niniejszej sprawie nie doszło do wskazania (nawet zwięzłego) przez wnioskodawcę przedmiotu sprawy, która ma być wytoczona. Co więcej, zdaniem wnioskodawcy, postępowanie zabezpieczające ma samodzielnie chronić jego interesy, bez potrzeby wszczynania jakiegokolwiek postępowania rozpoznawczego. Taki pogląd wnioskodawcy nie może być zaakceptowany, gdyż pozostaje w jaskrawej sprzeczności z istotą postępowania zabezpieczającego i jego pomocniczym – w stosunku do postępowania rozpoznawczego – charakterem.

Z tych względów zażalenie podlegało oddaleniu, jako bezzasadne (art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.).